

zvláštními smluvními předpisy upravenou pensi, do které se jim započítávala a léta odsloužená před dobou, kdy zákonné pensijní pojištění vstoupilo v platnost, avšak podle oněch smluvních předpisů se jim započítávají do pense zaměstnavatelem placené na toto smluvní plnění dávky ze zákonného pojištění, jak zásadně dovoluje ustanovení prvé věty odstavce druhého § 118 zák. č. 26/1929 sb. z. a n. Poněvadž pak v novém zákoně čís. 125/1931 sb. z. a n. nebyl vysloven zákaz započítání tímto zákonem zvýšených dávek na smluvní plnění, nelze na ně použití ani zákazu v druhé větě druhého odstavce § 118 vytčeného. Okolnost, že v tomto případě má ze zákona čís. 125/1931 sb. z. a n. výhodu zaměstnavatel, neodporuje ani slovnímu ustanovení, ani duchu tohoto zákona, poněvadž zde právo zaměstnavatellovo plyne ze smlouvy a zaměstnanci nedostávají méně než jiní, kteří podobnou smlouvu se svými zaměstnavateli neměli. Správnosti tohoto náhledu ostatně nasvědčuje znění prvé věty odstavce 2 § 118 zák. čís. 26/1929 sb. z. a n., vyslovující zásadu o započtení na smluvní plnění. Když tedy nový zákon čís. 125/1931 sb. z. a n. nezakázal započísti na smluvní plnění částky důchodů stanovené novým § 177 a) a když žalovaný použil svého smluvního práva a částky, o něž jde, srazil z pensijních požitků jím jako zaměstnavatelem vyplácených, nemá žalobce právního nároku na tyto sražené částky a proto byla správně žaloba jako bezdůvodná zamítnuta.

Čís. 14058.

Příslušnost podle § 76 j. n.

Soudem, v jehož obvodu měli manželé společné bydliště, není obecné soudiště manželovo, nýbrž soud, v jehož obvodu nejen manžel, nýbrž i manželka se usadila s prokazatelným nebo z okolností vyplývajícím úmyslem, aby se tam trvale zdržovala.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1934, R II 555/34.)

Žalobu o rozvod manželství od stolu a lože proti Josefu K-ovi zadala Antonie K-ová u krajského soudu v Novém Jičíně, odůvodňujíc příslušnost tohoto soudu tím, že manželé K-ovi měli poslední společné bydliště v Kunčicích pod Ondřejníkem (v obvodu krajského soudu v Novém Jičíně). Námitce místní nepřislušnosti soud první stolice vyhověl a odmítl žalobu. Rekursní soud zamítl námitku místní nepřislušnosti a uložil prvnímu soudu, by věc projednal a rozhodl. Důvody: Prvý soudce vyhověl námitce nepřislušnosti, vzav za prokázano, že manželé měli své poslední bydliště v Hrabové na Slovensku a ne v Kunčicích p. Ondř. jak tvrdila žalobkyně. Leč tento závěr prvního soudu je právně mylný. Z výpovědí svědků, jakož i z osvědčení obce Hrabové vyplývá, že se žalobkyně v letech 1927 a 1928 jen po dobu školních prázdnin nastěhovala s dětmi k žalovanému do Hrabové, ale pak se zase vrátila do Kunčic pod Ondřejníkem, kde ji žalovaný i s dětmi

byl zanechal, když se v roce 1927 na trvalo odstěhoval na Slovensko, kde si pachtoval hospodářství. Ježto právo na Slovensku platné nezná t. zv. odvozené manželčino bydliště, je patrné, že žalobkyně od doby, co se žalovaný odstěhoval na Slovensko, měla svůj obecný soud v místě svého stálého pobytu, v Kunčicích pod Ondřejníkem, později v Tlumačově (srov. Hora k § 70 j. n.). K tomu jest dále uvážiti, že podle zjištění prvního soudu žije žalovaná již od roku 1927 neb 1928 ve společné domácnosti se svědkem K-em. Z toho všeho vysvítá, že, pokud žalobkyně v letech 1927 a 1928 dlela s dětmi u žalovaného v Hrabové, nelze u ní předpokládati úmysl a vůli, trvale tam s mužem pobývat, a jest dospěti k úsudku, že oněmi dvěma prázdninovými návštěvami nebylo založeno společné bydliště stran a že proto posledním společným bydlištěm jejich byly Kunčice pod Ondřejníkem, takže soud v žalobě dovolaný je výlučně příslušný podle § 76 j. n., pokud se týče § 639 uh. c. ř. s. v doslovu novely čis. 161/21.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud zjistil, že se žalobkyně od doby, co se žalovaný v roce 1926 od ní odstěhoval, dvakráte, v roce 1927 a 1928, s dětmi u něho zdržovala v Hrabové jen po dobu školních prázdnin, že však po celý ostatní čas bydlela v Kunčicích, kde měla s manželem poslední společné b y d l i š t ě a kde děti navštěvovaly školu. Správně z tohoto zjištění rekursní soud usuzoval, že žalobkyně neměla úmysl trvale zůstat v Hrabové, nýbrž že šlo jen o návštěvy dočasné. Ustanovuje-li § 76 j. n., že žaloby o rozvod manželství náležejí před soud, v jehož obvodu manželé měli své společné poslední bydliště, nemíní tím zákon, odchyluje se od zásady v § 70 j. n., obecné sudiště manželovo, které platí také pro manželku, nýbrž soud, v jehož obvodě nejen manžel, nýbrž i manželka se usadila s prokazatelným nebo z okolností najevo jdoucím úmyslem, aby se tam trvale zdržovala (§ 66 odst. první j. n.). To není prokázáno o manželce ve příčině obce Hrabové a proto právem rekursní soud má za to, že poslední společné b y d l i š t ě obou stran byly Kunčice pod Ondřejníkem, takže o místní příslušnosti krajského soudu v Novém Jičíně není pochybnosti.

Čís. 14059.

Služebnost užívání nelze postoupiti.

Služebnost požívání lze postoupiti a na základě postupní listiny knihovně převésti.

(Rozh. ze dne 20. prosince 1934, R II 647/34.)

K n i h o v n í s o u d povolil na základě postupního prohlášení ze dne 14. června 1934 vklad převodu doživotního bezplatného a nedílného